

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203819
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814203819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Juraja Sopoligu a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v právnej veci navrhovateľa: CD A., s.r.o., Y. věžňů XXXX/XX, V. R., 11X XX Y. 1, Z. republika, IČO XXX XX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou Z. Y., s.r.o., H. 4, XXX XX P., IČO XX XXX XXX, proti odporcovi: J. Q., nar. XX.X.XXXX, XXX XX P. č. XX, (t.č. XXX XX V. Q.), o zaplatenie 240,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 8.9.2014 č. k. 10C/103/2014-39 jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podal návrh na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 240,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % eur denne zo sumy 240,00 eur od 26.4.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 240,00 eur od 11.7.2011 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 0,80 eur a náhradu trov konania. Poukázal na to, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 21.10.2009 na zmenkovú sumu vo výške 240,00 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 26.4.20011.

Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Do textu predmetnej zmenky bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 26.4.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalobca žiadal, aby súd podľa čl. 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému do troch dní uhradiť žalovanú zmenkovú istinu s príslušenstvom. Navrhovateľ nežiadal nariadiť pojednávanie a k návrhu pripojil listinné dôkazy a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej žalovaným z 21.10.2009 na zmenkovú sumu 240,00 eur.

Navrhovateľ na výzvu súdu, aby predložil zmluvu o úvere uzavretú medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, poukázal na to, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Predložil súdu originál zmenky a zmenkové informácie preniesol presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany, čo doplniť alebo opraviť. Mal za to, že v konaní si uplatňuje majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného súdu oznámiť alebo preložiť. Nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Odporca v súlade s článkom 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorý sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ďalej len nariadenia č. 861/2007, nedoručil súdu odpoveď na tlačivo C a pripojenú žalobu.

Z originálu zmenky predloženej žalobcom súd zistil, že listina je označená ako zmenka, vystavená v Tornali dňa 21.10.2009 s textom: „Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s.r.o. IČO: XXXXXXXX, Y. 25, XXXXX P., zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel s.r.o., vložka č. XXXXX/B“. Do zmenky bola vpísaná suma 240,00 eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 26.4.2011. Zo zmenky ďalej vyplýva, že je splatné: Y. XX, XXXXX P. „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Vystaviteľom bol žalovaný k číslu zmluvy XXXXXXXX. Na rube zmenky je uvedené: namiesto nás na rad CD A. s.r.o., K červenému dvoru XXXX/XXa, XXX XX Y., Z. republika, IČO: XXXXXXXX, Y. s.r.o., J. Z., konateľ a nečitateľný podpis.

Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX uzavretej medzi Y. s.r.o. P., IČO: XXXXXXXX a odporcom 21.10.2009 súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 300,00 eur a odporca sa zaviazal zaplatiť požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 288,00 eur, spolu 588,00 eur v 12 mesačných splátkach po 41,00 eur počnúc od 28.11.2009. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN. V článku 12 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je konštatované, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy a zmluvy o úvere. V článku 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je uvedená dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradil včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradil len časť splátok, alebo neuhradil včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania zistil, že podaná žaloba spĺňa podmienky na konanie v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach z nízkou hodnotou sporu, nakoľko navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky. Predmetom konania je cezhraničný spor, pričom hodnota nepresahuje 2000 eur bez príslušenstva, čo je v súlade s článkom 2 a 3 citovaného nariadenia č. 861/2007. Predmetom konania je spor zo zmenky. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva s miestom vystavenia i platobným miestom nachádzajúcim sa na území SR.

Súd prvého stupňa v prvom rade posúdil platnosť zmenky z hľadiska jej formálnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 191/1950 Sb. - Zákon zmenkový a šekový. Predložená zmenka je vlastnou zmenkou, ktorá je upravená v článku 1 druhej časti zákona č. 191/1950 Sb. Citujúc ust. § 75, § 77 ods. 1, 2, 3, § 5 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 1, 2, 3, § 48 ods. 1, § 33 ods. 1,2 zákona zmenkového a šekového konštatoval, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti zaplatenia, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. V zmenke sú totiž uvedené dva údaje o zročnosti, čo spôsobuje neurčitost' dohody o zročnosti v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Neurčitý údaj zročnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu „zaplatím za túto zmenku pri predložení“

je uvedená zročnosť zmenky na videnie a z údajov „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“ je uvedená zročnosť zmenky na určitý čas po dате vystavenia. Jedná sa teda o neurčitý údaj zročnosti, resp. o zročnosť postupnú, ako je to uvedené v ustanovení § 33 ods. 2 zákona 191/1950 Sb. Takáto zmenka sa považuje za neplatnú (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Obdo/59/2010 zo dňa 26.1.2011). Problematiku zročnosti zmenky upravuje § 33 a nasledujúce zákona 191/1950 Sb., kde sú taxatívne vymenované štyri spôsoby, ktorými je možné stanoviť zročnosť. Iný spôsob určenia zročnosti zakladá neplatnosť zmenky (rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Obo/23/2010, rozsudok Vrchného súdu v Prahe 9Cmo/504/1998). Prvý spôsob zročnosti zmenky je, že sú zročné na videnie - vistazmenky. Druhý spôsob zročnosti zmenky je na určitý čas po videní (napr. za 30 dní po videní) nazývané lehotové vistazmenky. Tretí spôsob zročnosti zmenky je určitý čas po vystavení (napr. za 30 dní po vystavení) nazývané datozmenky. Štvrtý spôsob zročnosti zmenky je fixná zmenka, ktorá má uvedený konkrétny dátum zročnosti, pričom je prípustný aj opisný spôsob, ak z neho vyplýva konkrétny deň, v ktorý sa má platiť. V prejednávanej veci bola určená kombinovaná zročnosť a to jednak na videnie a jednak fixná zmenka s povinnosťou platenia v lehote štyroch rokov od vystavenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že predložená zmenka navrhovateľom nemala náležitosti podľa § 33 ods. 1, 2 zákona 191/1950 Sb., teda je neplatná, a preto žalobu zamietol.

Zároveň súd prvého stupňa posúdil uplatnený nárok aj v súvislosti s právnou úpravou viažucou sa na ochranu spotrebiteľa z dôvodu, že predložená zmenka bola vystavená ako súčasť zmluvy o úvere uzavretou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Súd v konaniach o právach z indosovanej zmenky v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla (najmä § 495 Občianskeho zákonníka a § 17 zákona 191/1950 Sb.). Právna konštrukcia indosácie zmenky s využitím tretej osoby (indosatára) umožňuje od žalovaného, ako spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou poskytovateľa úveru uvádzať v zmluvách ročnú úrokovú sadzbu a RPMN. Právny inštitút zmenky je síce založený na prísnej formálnosti zmenkových vzťahov, avšak táto formálnosť samotná by nemala vychyľovať práva zo zmenkového vzťahu v prospech jednej zo zúčastnených strán. Zmenkový dlžník a zmenkový veriteľ sú formálne v právne rovnocennom postavení, avšak faktická situácia môže byť odlišná. Navyše dochádza k situácii, že zmenka je využívaná vo vzťahu k tým subjektom, od ktorých nie je možné očakávať hlbšie právne povedomie (spotrebiteľ), čo pre nich môže mať celkom fatálne dôsledky v podobne vzniku dlhovej špirály (IV. ÚS 457/10 Ústavného súdu CZ).

Nie je možné totiž prehliadať na možné zneužitie zmenkového inštitútu v neprospech jednej zmluvnej strany. Keďže zmenka bola vystavená odporcom v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, súd ex offio preskúmal zmluvné podmienky a dospel k záveru, že v oboznamovanej zmluve sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky v časti vyplňacieho práva zmenky, a preto bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná zmenka.

S poukazom na čl. 2 písm.a/, čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ust. § 121, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1? 2, 4 písm.k/ a ods. 5, § 54 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch mal súd za to, že zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu, pričom v rozsudku Európskeho súdneho dvora sp.zn. C - 419/2011 zo 14. 03. 2013 (Z.) samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie žalovaného, ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, teda jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté. Samotné dojednanie v čl. 14 VOP, podľa ktorého „zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky“, je v priamom rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 z. č. 258/2001 Z. z. V zmysle zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom 0,25 % denne odo dňa, kedy sa stal v zmysle čl. 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru splatný celý dlh. K samotnému vyplneniu zmenky teda veriteľ, ako remitent pristúpil až v príčinnej súvislosti so zosplatnením celého dlhu, pričom k zosplatneniu dlhu došlo z dôvodu neplnenia zmluvných záväzkov zo strany spotrebiteľa. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za podmienku, ktorá je v zmysle čl. 2 písm. a) v spojení s ustanovením prílohy ods. 1 písm. e) smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o

podmienku, ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25 % denne.

Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky súd považoval za také dojednanie, ktoré umožňuje v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Svojou podstatou ide teda o sankčné plnenie, k plynutiu ktorého dochádza výlučne na základe (následkom) porušenia zmluvných povinností zo strany dlžníka. Podľa právnej úpravy účinnej v SR od 15.01.2009, konkrétne ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, t.j. zákonnej výšky úrokov z omeškania stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že pri vystavení neúplnej zmenky s úrokom 0,25 % denne, ide o obchádzanie uvedeného zákonného ustanovenia so zámerom získať v prípade porušenia zmluvných povinností dlžníka sankčné plnenie v neprimeranej výške.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky, obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, a preto sankčný úrok vpísaný v zmenke vo výške 0,25 % denne spôsobuje neplatnosť zmenky. Navyše úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z. pretože v nej absentuje ročná úroková sadzba a RPMN, priemerná hodnota RPMN a rozpis splátok, a preto v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že spoločnosť Y. s.r.o. P. mala nárok na vrátenie úveru vo výške 300,00 eur a nie sumy 588,00 eur a preto nemohla byť ani uvedená správna dlžná suma na zmenke vo výške 240,00 eur, nakoľko odporca čiastočne plnil dlh. Aj z týchto dôvodov bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. b/, písm. f/ a v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. Poukázal na to, že prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že navrhovateľ na jeho výzvu síce neodpovedal, a teda skutočnosti neoznámil a listiny nepredložil, preto súd návrh zamietol.

S uvedeným postupom súdu navrhovateľ nesúhlasí, pretože nie je prípustné, aby ho súd vyzýval na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávanú vec relevantná a splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Ak súd na základe nedoplnenia právne irelevantnej požiadavky dôjde k zamietnutiu návrhu, ide o odňatie možnosti konať pred súdom. Uvedený postup súdu je neprijateľný v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhovateľ nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky (v tomto konaní odporcom). Navrhovateľ je vlastníkom cenného papiera (má len zmenku), ktorý nadobudol na základe indosamentu a žiadne iné informácie, či dokumenty navrhovateľ k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Požadovanie iných dokumentov ako originálu zmenky pri uplatnení zmenkového nároku, predovšetkým pri uplatnení nároku zo strany indosatára neprípustné a nezákonné.

Má za to, že v súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov je zmenka samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZŠZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V

konaní si navrhovateľ uplatňuje bezpodmienečný záväzok odporcu, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval a rozhodol, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci.

Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania a v každom druhu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský vzťah. S týmto tvrdením navrhovateľ nesúhlasí, pretože súd neuvádza žiadne konkrétne argumenty a preto je potrebné rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo predstavuje zásah do práva na spravodlivý súdny proces a inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.).

Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúci ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezahodnotil (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. IJS 36/2010).

Navrhovateľ trvá na tom, aby súd konal v zmysle právneho poriadku a vyhol sa kreovaniu svojej preskúmačej právomoci tam, kde mu to právny poriadok neumožňuje. Právny poriadok neumožňuje súdu preskúmať a na prejednávanú vec vzťahovať zmluvné vzťahy, ktoré s danou vecou nesúvisia a podľa právneho poriadku nemôžu súvisieť.

Navyše navrhovateľ skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom vôbec netvrdil, teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Súd si sám vytvoril pochybnosť (nie reálny poznatok z vykonaného dokazovania, ale čistý, ničím nepodložený dohad) o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky (ktorý ani nie je účastníkom tohto súdneho konania) a odporcom mohol existovať iný (navyše celkom samostatný) záväzkový vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Súd teda vykonštruoval tvrdenie, ktoré žiadal aby navrhovateľ preukázal. Súd v sporovom konaní môže svoje rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania a nie na tvrdeniach, ktorých pôvod súd nachádza v iných konaniach a tieto tak nie sú výsledkom dokazovania. Ak existuje dôkazná povinnosť navrhovateľa vo vzťahu k ním tvrdným skutočnostiam, ad absurdum tvrdí, že existuje aj dôkazná povinnosť súdu vo vzťahu k súdom tvrdným skutočnostiam. Opäť ad absurdum, ak súd svoje tvrdenie nepreukázal (súd uvádza, že objektívne nebolo možné posúdiť, či ide o spotrebiteľský vzťah), neuniesol dôkazné bremeno a nemôže na tomto základe založiť svoje rozhodnutie. Uvedená konštrukcia je samozrejme absurdná, pretože súd nie je účastníkom konania, nemá povinnosť, ale ani oprávnenie kreovať skutkové tvrdenia a má len limitované oprávnenie vo vzťahu k rozsahu dokazovania. Prvostupňový súd však zjavne a zreteľne porušil kontradiktórnosť súdneho procesu a presiahol svoju právomoc. V tomto konaní navrhovateľ vystupuje nie proti dvom odporcom (1. samotný odporca, 2. súd), ale proti jedinému odporcovi, pričom súd je nezávislým arbitrom, ktorý rozhodne na základe tvrdení účastníkov a vykonaného dokazovania.

Prvostupňový súd predovšetkým ignoroval ust. § 17 ZŠZ, podľa ktorého cit: „Kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. " Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť odporca, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 50bo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, podľa ktorého cit.: „Z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplateniu, prípadne vymáhaniu, preukazovať, že mu odporca (povinný) zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Z ustanovenia §17 zák. č. 191/1950 Zb. síce vyplýva, že kto je

žalovaný (povinný) zo zmenky, môže vznášať (robiť) proti zmenkovému nároku určité námietky, je však na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi (povinnom) a nie na navrhovateľovi (oprávnenom). Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena z odporcu (povinného) na navrhovateľa (oprávneného)“

Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli odporcu) prevzal súd a suploval aktivitu odporcu. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený odporcu na nich ani upozorniť (ust. §5 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením ust. §5 ods. 1 OSP, súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť.

Odporca mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa ust. §120 ods. 1 veta práva in fine OSP vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie.

Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu odporcu a bez legitímneho podnetu na ťarchu navrhovateľa vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter odporcu ako spotrebiteľa. Odporca sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľával, uplatnenú pohľadávku nerozporoval, svojim konaním ju prakticky uznal. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil odporcu v tomto konaní. Navyše odporca o túto podporu nepreukázal žiadny záujem. Súd teda túto ochranu odporcovi prakticky nanútil, bez jeho vôle.

Prvostupňový súd požadoval od navrhovateľa preukázanie skutočností, o ktorých navrhovateľ objektívne nemal žiadnu vedomosť a toľž nemal k dispozícii požadovaný listinný dôkaz. Súdom požadované doplnenie návrhu, a teda tvrdená údajná povinnosť navrhovateľa mať dokumenty, na základe ktorých mala údajne byť zmenka vystavená, nevyplývajú z právneho poriadku a sú zo strany súdu fabulované. Zmenka je celkom samostatným nárokom, nič ďalšie k nej nie je potrebné.

Navyše súd prvého stupňa nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že významnou pre konanie je výlučne zmenka, pričom konštatoval, že toto tvrdenie navrhovateľa je v rozpore so spotrebiteľským právom. Navrhovateľ má za to, že prvostupňový súd síce poukázal na predpisy európskeho i vnútroštátneho spotrebiteľského práva, avšak zo žiadnych ustanovení tvrdený rozpor nevyplýva.

V ďalšom odvolateľ poukázal na to, že súd prvého stupňa dospel k záveru, že na zmenke napísaný zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom ako aj s ich užším vymedzením - so zásadami poctivého obchodného styku. Navrhovateľ uviedol, že zmenku vystavil odporca, túto dobrovoľne podpísal, pričom išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola mu známa v čase vystavenia zmenky. Odporca teda mal vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25% denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasil. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo/3/2008 z 22.10.2008 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22.8.2002 sp.zn. 25Cdo/1839/2000.

V okolnostiach rozhodnutia prvostupňového súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jeho záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku odporcu za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok odporcu zaplatiť aj zmenkový úrok je tade platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak odporca žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval. Významným sa javí aj fakt, že súd nepriznal žiadny zmenkový úrok, pričom z odôvodnenia je nepochybné, že v rozpore s dobrými mravmi nie je každý zmenkový úrok, ale len zmenkový úrok, ktorý je neprimerane vysoký. Z toho vyplýva, že rozporom s dobrými mravmi, a teda neplatnosťou by (na základe argumentácie prvostupňového súdu- s ktorou navrhovateľ nesúhlasí) mohla byť postihnutá len časť presahujúca zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči. Súd prvého stupňa by tak mal zamietnuť len časť zmenkového úroku a priznať zmenkový úrok nepriečiaci sa dobrým mravom. Súd však zamietol cenný zmenkový úrok, a teda nepochybne zamietol aj platnú časť uplatneného nároku na zmenkový úrok, ktorý sa dobrým mravom neprieči.

Navrhovateľ v tejto súvislosti opätovne poukázal na rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo/1839/2000 a vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, má za to, že z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že súd nemôže od navrhovateľa požadovať preukázanie vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom, pretože ide o celkom odlišný právny vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Žiadosť súdu o doplnenie návrhu tak bola celkom neopodstatnená a ak navrhovateľ požadované (pre prejednávajúcu vec irelevantné) dokumenty nedoplnil, nemohlo dôjsť k zamietnutiu návrhu podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti. Neurčitosť splatnosti má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom „zaplatím za túto zmenku pri predložení“ a údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. V zmysle čl. 1 § 33 ZZŠ môže byť splatnosť zmenky určená len štyrmi spôsobmi predpokladanými zákonom, inak je zmenka ničotná (neplatná). Jedným zo spôsobov splatnosti zmenky je splatnosť na videnie (ide o tzv. vistazmenku). Zákon explicitne neudáva akým spôsobom sa má doložka uviesť. Spôsob uvádzania doložiek splatnosti bol zaužívaný v zmenkovej doktríne už desaťročia, pričom rozhodujúca je doktrína a judikatúra po roku 1930 (konanie Ženevskej konferencie), od kedy sa datuje platná právna úprava. Je zaužívané pri vistazmenkách používať na označenie údajja zročnosti údaj najmä nasledovnými slovnými vyjadreniami: „na predloženie“, „po predložení“, „pri predložení“, „na videnie“. Takéto označenie sa uvádza v staršej, ako aj novej doktríne (napr.: Kizlink, K-Spišiak, J.: Zmenkové právo. Bratislava 1944, s. 217. Kotásek, J.: Zákon směnečný a šekový. Praha 2012, s. 182. Kovařík, Z.: Zákon směnečný a šekový. Praha 2011, s. 130). Je nesporné, že údaj, ktorý je uvedený na predloženej zmenke ako údaj splatnosti „pri predložení“ je tradičný údaj, ktorý sa používa ako údaj splatnosti pri vistazmenke, t.j. zmenky splatnej na videnie.

V zmysle čl. I § 34 ods. I ZZŠ zmenku splatnú na videnie je potrebné predložiť na platenie do jedného roku od dátumu vystavenia. Vystaviteľ môže lehotu na platenie predĺžiť, alebo skrátiť. Predĺženie lehoty na platenie sa na zmenke musí uviesť. Opätovne ani v tomto prípade nie je v zákone explicitne uvedené, ako sa má údaj o predĺžení, resp. skrátení lehoty splatnosti uviesť. Dôležité je, aby bol údaj dostatočne určitý a nevzbudzoval pochybnosti o zameniteľnosti s iným údajom. Je potrebné mať zároveň na zreteli, že zmenka predstavuje abstraktný záväzok, stelesňuje právo samé o sebe. Je zo zákona prevoditeľná indosamentom, a preto sa pri posudzovaní podstatných náležitostí vyžadujú prísnejšie kritériá tzv. formálna zmenková prítomnosť. Vychádzajúc z tejto zásady mali by byť náležitosti na zmenke uvedené tak určito, aby nezávislá priemerne vyspelá tretia osoba, ktorá zmenku nikdy predtým nevidela, mohla posúdiť pri čítaní jej textu, či ide o zmenku, ktorá má riadne uvedené všetky náležitosti (t.j. najmä kto, komu, koľko, kedy a kde má platiť). V tejto veci je na zmenke uvedené „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Pri jazykovom výklade uvedeného je celkom zrejмый význam slova „na platenie“, „predložiť“. Otázkou je, čo znamená slovné spojenie „v lehote 4 rokov od vystavenia“. Predložka „v“ podľa synonymického slovenského slovníka vyjadruje aj časové okolnosti a jej synonymom je spojka „počas“. Podstatné meno „lehota“ podľa synonymického slovenského slovníka znamená „obdobie“ ako určitý časový úsek. Na základe uvedených výkladových pravidiel slovenského jazyka je možné vyvodiť,

že zmenka má byť predložená počas obdobia štyroch rokov od vystavenia. To znamená, že uvedený údaj vymedzuje časový úsek od kedy (od vystavenia) do kedy (uplynutím štyroch rokov od vystavenia) má byť zmenka predložená na platenie. Uvedený posudzovaný údaj teda logicky zodpovedá účelu vymedzenia lehoty na predloženie vistazmenky na platenie v súlade s čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ, v zmysle ktorého môže byť jednoročné obdobie, počas ktorého má byť zmenka predložená na platenie predĺžené, čo sa stalo aj v tomto prípade tým, že obdobie bolo predĺžené na štyri roky.

Nie je možné sa stotožniť so záverom, že v údají predlžujúcom lehotu na platenie by mala byť ešte uvedené predložka „do“ a to tak, že údaj by mal znieť „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“. Uvedené nemá žiadnu oporu v jazykovom výklade a význame obsahu slov aj bez uvedenia predložky „do“ ako bolo analyzované vyššie. Je potrebné mať na zreteli, že určité slovné výrazy, aby mali totožný charakter je možné vyjadriť aj inou slovnou kombináciou bez toho, že by sa zmenil ich význam. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmenkovom práve sa pri výklade síce aplikuje princíp „rigor cambialis“ ktorý znamená zmenkovú prísnosť po formálnej stránke z hľadiska obsahu zmenky. Formálny prístup však nie je totožný s formalizmom, ktorý nemá oporu ani v zmenkovom práve.

Na základe uvedeného údaj „Zaplatím za túto zmenku pri predložení“ si navzájom nekonkurujú s údajom „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pretože ide o dva rozličné údaje s dvomi rozdielnymi významami z pohľadu zmenkového, t.j. nejde o vnútorný rozpor zmenky. Prvý z nich určuje údaj zročnosti zmenky, t.j. podľa neho zmenku charakterizujeme o aký typ ide z hľadiska zročnosti (v tomto prípade vistazmenka), druhý z nich určuje obdobie, v rámci ktorého môže byť zmenka predložená na platenie.

Pokiaľ ide o argument, že Najvyšší súd SR mal v rozsudku zo dňa 26.01.2011, sp. zn.: 1 Obdo 59/2010, uviesť, že zmenka je neplatná, ak sú na nej uvedené dve rozdielne údaje splatnosti, a to „na videnie“ a „do dvoch rokov od vystavenia“, k tomuto navrhovateľ uviedol, že je pravdou, že nie je prípustné, aby v zmysle čl. I § 33 ZZŠ boli v jednej a tej istej listine (zmenke) uvedené dva rozdielne údaje splatnosti, pretože tieto by robili listinu vnútorne rozpornou, čo má za následok jej ničotnosť (neplatnosť). Z odôvodnenia súdneho prípadu Najvyšším súdom pri uvedení konštatácie Krajského súdu v Nitre ako odvolacieho súdu skôr vyplýva (aj keď nie je presne popísaný celý text zmenky), že na listine boli uvedené dva rozdielne údaje splatnosti, a to „splatná na videnie“, t.j. ide o vistazmenku a zároveň „splatná do dvoch rokov od vystavenia“, t.j. ide o datozmenku. Ak tieto údaje boli uvedené takto, potom je pravdou, že text je na listine vnútorne rozporný a Krajský súd v Nitre ako súd odvolací správne skonštatoval, že zmenka je ničotná (neplatná). Avšak Najvyšší súd SR ako súd dovolací sa touto otázkou v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal. V danom prípade sa však o takúto skutkovú situáciu vôbec nejedná, pretože je uvedený údaj splatnosti: „na videnie“, avšak iný údaj: „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ nie je ďalší údaj splatnosti v zmysle čl. I § 33 ods. 1 ZZŠ, ale ide o údaj predĺženia lehoty na predloženie zmenky na platenie v zmysle čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ, čo jednoznačne vyplýva z jazykového textu „na platenie predložiť...“. Z toho dôvodu nie je možné vôbec argumentovať citovaným judikátom Najvyššieho súdu SR, pretože ide o skutkovo inú situáciu a navyše sa dovolací súd týmto problémom ani vôbec nezaoberal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je záver súdu nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

Preto má navrhovateľ za to, že súd zmaril konanie ako také a to porušením Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, čl. 4 a čl. 5 keď vôbec neumožnil viesť kontradiktórny spor, čoho dôsledkom došlo aj k porušeniu práva navrhovateľa na prístup k súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, na prejednanie ktorého by bolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa podľa § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na doplnenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu navrhovateľa odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4. tohto nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1. tohto Nariadenia, Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomne, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydaní rozsudku, môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci postupoval správne, ak sa domnieval, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ v návrhu na začatie konania nie sú dostatočne jasné alebo primerané alebo uplatnená pohľadávka sa nezdá byť zjavne neopodstatnená, preto súd prvého stupňa dal navrhovateľovi tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť a predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty a súd prvého stupňa za tým účelom podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, správne zaslal navrhovateľovi tlačivo „B“, ktoré tvorí prílohu č. 2 tohto nariadenia. Navrhovateľ na túto výzvu v tlačive „B“ reagoval písomným podaním z 17.9.2014, v ktorom uviedol, že ako navrhovateľ poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky a za tým účelom navrhovateľ predložil súdu originál zmenky, preto nie je zo strany navrhovateľa čo doplniť alebo opraviť. Uviedol, že ako navrhovateľ si uplatnil v tomto konaní majetkové právo zo zmenky a nie z pohľadávky, disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného predložiť alebo oznámiť súdu. Preto nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Odvolaciemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť Y. s.r.o., Y. XX, P. ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008 kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Aj predmetná zmenka bola vystavená dňa 30.3.2010, teda v tomto období po 1.8.2008. Až nový Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa § 5a ods. 1 písm. b) s účinnosťou od 1.5.2014, podľa § 29b neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom už ani zabezpečovaciu funkciu. Znamená to, že predmetná zmenka vystavená 30.3.2010 mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmenky.

Navrhovateľ v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydaní zmenkového platobného rozkazu iba na návrh navrhovateľa. Nemal preto prejednávajúcu vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, iba jedným z dôkazov, na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom ako je to v konaní podľa § 175 O.s.p. o vydaní zmenkového platobného rozkazu. Súd prvého stupňa preto správne vyzýval navrhovateľa vzorovým tlačivom „B“, ktoré je uvedené v prílohe č. II. Nariadenia na doplnenie ďalších informácií a dôkazov. Ak navrhovateľ nepredložil

ďalšie požadované dôkazy okrem zmenky, súd prvého stupňa nemal predmetný uplatnený nárok posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Navyše, súd prvého stupňa nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov. Preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu. Taktiež súd nemôže z platnej zmenky ako jediného dôkazu čiastočne vyhovieť návrhu a čiastočne návrh zamietnuť.

Odvolací súd preto nepovažuje za dôvodné odvolanie navrhovateľa, pretože navrhovateľ v tomto konaní nenavrhoval vydať zmenkový platobný rozkaz, navrhoval vydať rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a preto bol povinný okrem zmenky predložiť aj iné listiny preukazujúce oprávnenosť vymáhanej pohľadávky. Nepostačovalo preto, ak navrhovateľ predložil iba originál zmenky, pretože toto konanie nie je konaním podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Iba v konaní podľa tohto zákona, ak podľa § 175 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ predloží v prvopise zmenku, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, súd vydá na návrh navrhovateľa zmenkový platobný rozkaz. Navrhovateľ v tomto konaní nenavrhoval vydať zmenkový platobný rozkaz, ale rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 a preto súd nemohol v tomto konaní vychádzať zo zmenky ako z jediného listinného dôkazu svedčiaceho o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky navrhovateľa. Keďže navrhovateľ na výzvu súdu prvého stupňa nepredložil doplňujúce dokumenty podľa čl. 4/4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, súd prvého stupňa rozhodol správne, ak návrh navrhovateľa zamietol.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, aj keď z iných dôvodov, ak zamietol návrh navrhovateľa.

Odvolací súd na základe uvedeného potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí návrhu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania, o ktorých súd prvého stupňa správne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ, ktorému vznikli v tomto konaní na súde prvého stupňa trovy konania, nemal vo veci úspech.

O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému odporcovi preukázateľné trovy tohto odvolacieho konania nevznikli, preto mu neboli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.